

Och så var det vargen

Plötsligt så kommer allt upp på skärmen. Ett barn har sett den stora stygga vargen på sin egen skolgård. Vips så är alla där för att fånga in en skymt av det exotiska djuret. Det lockar med det farliga som vi inte kan styra fullt ut och så var det frågan om ondskan – finns den?

För 150 års sedan trodde man att människor kunde förvandlas till ulvar och i våra trakter uppenbarade sig ulven förklädd till varg. Dessa hemska varelser ville döda för att äta och de var särskilt intresserade av att äta barn. Kan nu människor bli vargar? Kanske inte genetiskt men mentalt, *bli lika* vargen. Det finns ett klassiskt uttryck på latin: *homo homini lupus*, **”människan är en varg mot människan”**. Så hör jag lilla Rödluvan säga, ”jamen alla människor är väl snälla, även vargen som är hos farmor”.

Det var i Rödluvans värld där allt går att duttas med, tills alla blir mjukisdjur. Snälla och alltid förlåtande ungefär som ”Gud är”. Det är i varje fall vad folk tror att vi präster predikar.

Är jag trött? Ja, bara förnamnet. Det hela kallas för förnekelse och är en betongklump i huvudet. Vargen finns inte bland oss förrän vi har sett den på riksteve. Jamen – nu ja, nu finns den, nu blir det farligt. Till och med tjänstemannen på Länsstyrelsen kan bevilja skyddsjakt för byråkraten blev plötsligt rädd, inte för vargen utan för opinionen. Barnet och ondskan, en kamp om tro. Vem skall segra: ondskan eller godheten?

Nåväl, det förändrar inte frågan om en människa kan förvandlas till varg. Härondagen var jag inne på banken för att kolla mina besparingskonton. Återigen minus och minus och de vill trösta mig genom att omvända mina tankar till de rätta tankarna. Alltså jag måste förstå att bankerna måste göra rekordvinster även i år (61,7 miljarder – tre kvartal) medan mina pengar blir minus under bankens förvaltning. Hur lät det där latinska ordspråket: människan är en varg mot människan. Jag undrar om jag såg en varg på banken trots att teve inte var där? Nu måste jag fundera och tro någonting själv. Jobbigt och med tanke på snällheten så får jag det inte att gå ihop.

Går det att förlåta vargen för att den är en varg och äter upp mina sparpengar? Jag går in i min bokhylla för att se vad mina teologiska kunskaper säger. Kan Gud förlåta vargen? Jag tror inte det hjälper. Människor som blivit vargar finner ingen väg tillbaka och den tanken borde man kunna acceptera. Det skulle betyda nedsmältning av klumpen. Den där klumpen som handlade om förnekelse av att saker och ting är verkliga även om de inte visats på teve. Så hur blev det med frågan om förlåtelse? Finns den eller blev det bara en god teori för att få ihop det? Gud vet och förmodligen är han ensam om den kunskapen. För utan en klump så får en varg vara en varg och en människa vara en människa. Kanske är det förlåtelsen?

Per-Arne Bengtsson, präst i Norberg-Karbennings församling